

Basunen

Eller hvis
basunen
giver en
utydelig
lyd, hvem
vil så gøre
sig rede
til kamp?

1. Kor. 14, 8

2. årg.

2001

Nr. 5

Sejr i tankelivet

- Hver tanke i menneskets hjerte er ond fra ungdommen af, siger Gud i 1. Mos. 8:21.

Ved Jesus Kristus er mulighederne nu åbne for alle til at vinde sejr i tankelivet. Vore tanker bliver da optaget med at tilgive, elske, tåle, bære, lide og tjene. Fra tidligste ungdom står denne mulighed åben for dig og mig!

Vore tanker må få sit fundament i Jesus Kristus. Han er vor forløber. Vil vi vinde sejr for eksempel over stolte tanker, må vi sige "ja" til den samme dom som Jesus fællede over stolthed (Luk. 1:51), da han var i sit jordiske legeme. Da er vi korsfæstet med Kristus!

Josef er et eksempel på Kristus, når han spørger: Hvordan kan jeg da gøre en så stor ondskab og synde mod Gud? (1. Mos. 39:9). Daniel er et andet eksempel. Han sejrede fordi han "satte sig for i sit hjerte at han ikke ville gøre sig uren" med kongens mad og vin (Dan. 1:8). Læg mærke til hvordan disse tros-helte tænkte!

Skal vi vinde i krig, må vi have våben. Væbn dig med den tanke at du er korsfæstet med Kristus og ikke står i gæld til kødet! Vi skal ikke længer tænke menneskenes tanker (som er lyst til ære, pengekarhed og urene tanker om det andet køn), men vi skal tænke Guds tanker! Det er ikke noget vi skal begynde med

når vi kommer til himmelen, eller efter mange år som kristen. Det kan ske fra i dag, hvis du tager Josefs standpunkt! Og det gælder resten af livet! Grib 1. Pet. 4:1-2!

Lad ikke jeres tanker fare hid og did, formaner Jesus. Det er ikke vort kald at være mangfoldige, men **enfoldige** i troskab mod Kristus. Giv agt på dig selv og på læren!

Guds ord er dommer over vore tanker. Sejr i tankelivet er derfor altid at stille sig på Guds side når der fælles dom over stolthed og begær. For selvlivet kan dette smage som fordømmelse. For åndens nye væsen er det at komme til sin ret! Det kan nok være at vi finder "nogen højder" i os selv, som rejser sig imod kundskaben om Gud, men vore stridsvåben er mægtige til at rive alt dette ned! Læs 2. Kor. 10:4-5. Dommene fælles fra nådens og hjælpens trone!

Jeg vil prise Gud af hele mit hjerte for at jeg hørte evangeliet om sejr i tankelivet fra jeg var barn! Alle som kommer til tro på dette budskab går ind til en ubeskrivelig herlig hvile! Hver tanke i menneskets hjerte bliver god! Må det blive **vor del** fra ungdommen af!

Conrad Myrland
STAVANGER

Hjertets forråd

Luk 6:45: "Et godt menneske tager gode ting frem af sit hjertes gode forråd, og et ondt menneske tager onde ting frem af sit onde forråd; thi hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med." Hvilken forunderlig enkel livsvisdom; hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med! Og hvor vigtigt er det da ikke, at hjertets forråd er af en sådan karakter, at det kun er velsignet når munden løber over, for det, som da løber ud af munden er hjertets gode forråd!

Jakob beskriver tungen som "fuld af dødbringende gift", og den kan intet menneske tæmme. Men det er jo en beskrivelse af os når vi er i gamle Adam. Når gamle Adams mund løber over, så er det hjertets onde forråd der vælder ud og da hjælper ingen disciplinering.

Hvordan skal vi da skaffe os det hjertets forråd der frit kan lade munden løbe over? Et forråd vi ikke behøver være bange for at "afsløre" i et ubevogtet øjeblik? Det har vor Herre Jesus givet os en velsignet anvisning på, og den står i Joh 15:4: "Bliv i mig, så bliver jeg også i jer." Når Han bliver derinde i vort hjerte, ja, fylder hjertedybet, så kan vi ikke tænke os et bedre forråd, for ud af Hans mund flød der livsalige ord. Luk 4:21.

Jørgen Vestergaard
KØBENHAVN

Det kommer an på indholdet

"...for at kundskaben om Guds herlighed på Kristi åsyn må lyse klart. Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft må være fra Gud og ikke fra os selv". 2. Kor. 4:6-7.

Selvom et lerkar altid ser enkelt ud, så er det dog forskel på form og mønster, men det er jo indholdet det kommer an på.

Sådan er det også med os. Vore lerkar er så forskellige. Enkelte mennesketyper er så trivelige, andre er mer kedlige; nogen har let ved at snakke, andre er som Moses; tung i mælet

(2. Mose. 4:10-11); enkelte har en ekstra evne til at vise begejstring, mens andre har problemer med at vise, hvad de føler; nogen er født utrolig frimodige, mens andre er meget tilbageholdende. Forskellene på lerkarene er uendelig mange, men de kan alle fyldes med det samme. Det giver håb til enhver. Lerkaret får først værdi når Gud fylder det med sin herlighed. Det er bare indholdet det kommer an på.

"Ve den, der trættes med sit ophav, et skår kun blandt skår af jord! Siger ler til pottemaager: "Hvad kan du lave?"... Esajas 45:9.

"Dog se, det fandt jeg, at Gud har skabt menneskene, som de bør være; men de har så mange sære ting for." Præd. 7:29.

Er det bare "supermenneskene" Gud skabte som de skulle være eller absolut alle? "Selvfølgelig alle" vil enhver af os svare. Da må vi også behandle hinanden derefter. Er der nogen mennesketyper vi undgår, så trætter vi med vor skaber, som skabte dem sådan. Ligeledes, hvis vi ikke godtager os selv med det udseende, væsen og de evner Gud har givet os.

For at tage imod hinanden som Gud har skabt os, må vort lerkar fyldes med Kristi dyder. Kærligheden tåler andres originalitet, også dem med det meget lidt sympatiske væsen.

Når lerkarene fyldes med Kristi herlighed, bliver det velsignet i samfundet, uanset hvordan lerkarene er. Lad os ikke kende hinanden efter lerkarets udseende, men efter indholdet.

Der er megen herlighed som først bliver åbenbar på dommens dag, da skatten var så godt skjult i lerkaret. Men også meget skin af guds frygt, som f.eks. den "iver" som kun var sjælsevner, vil blive åbenbaret på denne dag.

Må Gud give os nåde til at vende blikket væk fra lerkarets udseende; hen til Ham, der kan fylde lerkaret med Jesu Kristi herlighed.

Ester Traichel
SYD-TYSKLAND

Følg dit kald!

Virk for Jesus i ungdommens år.
Gør nu alt for ham, Jesus det
Guds lam.

Han som ofred' alt for dig, han
vil aldrig glemme dig.

Virk i din tidlige vår, da høste
snart du får

For snart så er den tid forbi, da vi
endnu kan leve i nådens tid.

Følg dit himmelske kald unge
ven.

Du angrer ej igen.

Gør hvad du mål!

Hvad venter du på?

Jesus har sagt, at hjælpe han skal.

Han holder sin pagt, følg du dit
kald.

Tro på din Gud, han formår, og
hjælpen du da får!

Slip nå Jesus helt ind, i dit hjerte
og sind.

Han vil dig lede, blive hele din
glæde.

Han hjælpe dig vil, så du ej går
vild.

For det er ingen fordømmelse,
om du er i ham.

Men glem ej tilbedelse, og tak til
ham.

Tak din himmelske Gud,

for at du kan stå i dit bryl-
lupskrud,

ægte hans enbårne søn, som stod
op igen.

Tak at du skal få, hvad du sår her
nu.

Tak at han gav sin søn, så også du
kan stå op igen.

Tak for dit kald, for alt som han
har givet.

For at du skal, om end med korte
skridt, også nå dit.

Til Guds stad, Jerusalem, dit evige
trygge hjem.

Og nå siger Herren, som skabte
dig, Jakob, og som dannet dig,

Israel: Frygt ikke! Jeg har genløst
dig, kaldt dig ved navn, du er
min.

Når du går gennem vand, så er
jeg med dig,

og gennem elve, så skal de ikke
overskylle dig;

når du går gennem ild, skal du
ikke svies,

og luen skal ikke brænde dig; for
jeg er Herren din Gud,

Israels Hellige, din frelser; Jeg gav
Jesus for dig.

Fordi du er dyrebar i mine øjne,
fordi du er agtet højt og jeg elsker
dig;

så gir jeg mennesker i dit sted og
min søn for dit liv.

Frygt ikke! Jeg er med dig.

For du lader min lampe skinne;
Herren min Gud opklarer mit

mørke.

For ved dig stormer jeg løs på
fjendeskarer, og ved min Gud

springer jeg over murer.

Gud hans vej er fuldkommen;
Herrens ord er rent,
han er et skjold for alle dem, der
sætter sin lid til ham.

For hvem er Gud foruden
Herren,

og hvem er Jesus, uden vor Gud?

Den Gud som omgjorde mig med
kraft og gør min vej fri for stød,
som giver mig fødder ligesom
hinderne og stiller mig på mine
højder,

som oplærer mine hænder til krig,
så mine armer spænder kobber-
buen.

Og du giver mig din frelse til
skjold,

og din højre hånd støtter mig, og
din mildhed gør mig stor.

Du gør rummet vidt for mine
skridt under mig, og mine anklær
vakler ikke.

Jeg forfølger mine fjender og når
dem, og jeg vender ikke tilbage
for jeg har gjort ende på dem.

Du, Herre, knuser dem, så de ikke
magter at rejse sig; de falder under
mine fødder.

Herren lever, og priset er min
Jesus, og ophøjet er min frelses
Gud.

Henriette Sanne
FREDRIKSTAD

Sejr - i Jesu navn

Den første by Israels børn mødte, da de var kommet over Jordan var Jeriko. De var da færdige med ørkenvandringen, og var kommet ind i det forjættede land. I overført betydning kan vi sige, at de havde fået Ånden, som gjorde det mulig for dem at vinde sejr i Herrens navn.

Byen var lidt af en fæstning med høje murer, som gjorde den svært vanskelig at indtage. Men Gud fortalte dem, hvad de skulle gøre og de var lydige. De skulle gå rundt om byen en gang hver dag i seks dage. Den syvende dag skulle de gå syv gange rundt. Det var ingen logisk forklaring på, hvorfor de skulle gøre dette, men Herren sagde "gå" og de gik. På den syvende runde sagde Josua: "Opløft krigsskriget! Thi Herren har givet eder byen." Josua 6:16. De råbte, og Herren lod de mægtige murer falde. Da stormet Israels børn på og huggede dem ned uden at spare nogen.

Sådan vandt Israel sejr og slik skal vi vinde sejr: Gud gør det mulig for os at vinde, og vi stormer på uden at spare os selv. Og det gør vi på de områder og til de tider vi får besked om af Gud.

Men Israel havde også fået besked om noget andet: "Og byen skal lyses i band for Herren med alt, hvad der er i den;..." Josua 6:17. "Men Israel forgreb sig på det bandlyste, idet Akan, en søn af Karmi, en søn af Zabdi, en søn af Zera, af Judas stamme, tilvendte sig noget af det bandlyste. Da blussede Herrens vrede op mod israelitterne." Josua 7:1

Så sendte Israel spejdere ud mod næste by de ville indtage. Men Israel var blevet overmodige, og de sagde: "Da de kom tilbage til Josua, sagde de til ham: "Lad ikke hele folket drage derop; lad en to-tre tusind mand drage op og indtage Aj; du behøver ikke at umage hele folket med at drage derop, thi de er få!" Så drog henved 3000 mand af folket derop; men de blev slået på flugt af ajjitterne. Josua 7:3-4.

De tænkte vel, at når det var så let sidst, kunne dette lille folk ikke byde på særlige problemer. Men det var en stor forskel fra sidst. Nu var de noget i sig selv. De følte, at de havde udrettet noget og mod en så let modstander kunne man fint kæmpe for halv blus.

Det gik ikke og det går ikke den dag i dag i den kamp, som vi stadig fører i os selv - for: "Israel har syndet og forbrudt sig imod min pagt, som jeg har pålagt dem; de har tilvendt sig noget af det bandlyste gods, de har stjålet; de har skjult det, de har gemt det i deres oppakning. Derfor kan Israelitterne ikke holde over for sine fjender, men må flygte for dem; thi de er hjemfaldet til band! Jeg vil ikke mere være med eder, hvis I ikke borttrydder bandet af eders midte." Josua 7:11-12

Vi kan også let tage af det der er viet til Herren og bandlyst og da virker dette akkurat på samme måde som det virkede for Israel da de igen skulle ud i striden. Det vi kan tage som bytte er ære. Men den er viet til Herren. I Fader-vor sier vi jo at æren tilkommer Gud i al evighed. Derfor er det tyveri at tage ære for en sejr i Herrens navn. Og hvis vi gør det, vil Gud ikke længer være med os. Så alvorlig er det.

Det er så let at der vokser en snært frem af det at søge ære. Det kan være i stor eller lille grad. I dette eksempel var det kun en mand i det store folk, men det var nok til at Gud ikke ville lade dem vinde sejr. Men de fik ryddet op - og hvordan gjorde de det?

Med det samme Josua mærkede, at det var noget galt, faldt han på sit ansigt i bøn til Gud. Da viste Gud ham, hvad der var galt og han fortalte ham, hvad han skulle gøre med det. Han skulle lade ilden fortære det onde. Må ilden også få lov til at gå over vore hjerter! De onde blev også stenet. Må vi ikke sky nogen midler for at knække kødet!

"Thi nu er tiden inde, da dommen tager sin begyndelse med Guds hus; men kommer den over os først, hvad skal det så ende med for dem, der er ulydige mod Guds evangelium?"

1. Pet. 4:17-18

Hvis vi ønsker at tilhøre Guds hus, må vi tage del i dommen over kødet her i denne verden. Hvis ikke vil vi blive dømt sammen med verden - med den ugudeligt og synderen.

Hvis vi tager imod dommen i hjertet og tager følgerne af den, tilgiver Gud og renses os hvide som sne og sætter os i stand til al god gerning.

Da kan vi glæde os i samme grad som vi har del i Kristi lidelser, så at vi også kan glæde og fryde os når hans herlighed bliver åbenbaret.

1. Pet. 4:13.

Tor Myrland
STAVANGER

Snart ser vi klart det færdige billede

Den som har prøvet at lægge et puslespil sammen ved, at det i begyndelsen er det svært at finde brikker, der passer sammen. Men efterhånden, som arbejdet skrider frem, bliver det lettere og lettere, og man begynder så småt, at kunne se det samme som på forbilledet. Til sidst, når der kun mangler få brikker, toner billedet klart frem.

Således kan vi sige, at Bibelens profetier er som et puslespil. I begyndelsen, da Gud sagde til profeterne i gammel tid, hvad der engang skulle ske, var det helt uforståeligt for mennesker, at det nogensinde skulle komme til at gå således. Men efterhånden, som tiden er gået og flere og flere af de mange hundrede profetier er gået i opfyldelse, ser vi mere og mere, hvor forunderligt det var, at Gud i sin visdom nøjagtigt forudsagde, hvad der ville komme til at ske i endetiden.

En af de ting Jesus sagde ville ske, var at han ville komme igen. Og han gav os nogle tegn på hvornår. Mange af disse tegn har allerede fundet sted. Derfor kan vi vide, at det sker meget snart. Det er næsten som vi kan høre hans trin lige uden for døren. Er vi da rede til at følge ham?

*Se på tegnene i verden, lyt til sejrherrens skridt.
Herrens dag, den store, snart skal rinde ind.
Og som mange vandes brusen nu et ekko toner bid.
Det er tonerne fra sejrherrens trin.
Se han kommer, Jesus kommer!
verdens lys og jordens dommer,
for at skabe evig sommer.
Jeg vil bytte efter hyden af hans trin.*

Holger og Marie Særkjær
KØBENHAVN

Gudsfrygt

- er virkelig en stor vinding - sammen med nøjsomhed. 1. Tim. 6:6. Dette er et godt ord fra Paulus, i en tid, hvor det ellers næsten bare drejer sig om det materielle; om at købe og få og være mest mulig i andres øjne.

I Hebræerbrevet står der også: "Hold jeres færd fri for kærlighed til penge, nøjes med det, I har; thi han har selv sagt: "Jeg vil aldrig slippe dig og aldrig forlade dig." Kap. 13:5. Hvor er det godt at lære sig, at nøjes med det man har, og elsker vi heller ikke det som er i denne verden, er det en stor hjælp til at holde sin færd fri for kærlighed til penge.

Når Paulus skriver, at gudsfrygt virkelig er en stor vinding - sammen med nøjsomhed, da må det være noget som er værd at lægge sig på hjerte. Hører vi til blandt dem som har mange penge, så er dette bare en endnu større mulighed for at øve sig i at "nøjes med", og derved have endnu mere til al god gerning.

Må Gud hjælpe os alle til dette, - for saligere er det at give end at få!

"Gengæld ikke ondt med ondt, eller skældsord med skældsord, men velsign derimod; thi til at arve velsignelse blev I kaldet." 1. Pet. 3:9.

Dinah Schytt
KØBENHAVN

Gud eller verden!

Hvem er egentlig Gud?

Der er mange som spørger sig selv om det.

Der er mange som tænker: Hvad har Gud med os at gøre? Vi kan jo ikke se ham.

Det er ligegyldig, vi har det jo så godt, men hvem er det der gør det så godt? Gud eller dig?

Det er Gud, - han ser med sine fuldkomne øjne, han hører med sine fuldkomne ører og han taler med sin fuldkomne mund.

Dette er ikke et nyt evangelium, det er 2000 år gammelt. Hvorfor er da så mange der ikke tror?

Jo, fordi Satan prøver at lede os til det som er ondt og siger: Vi har det jo så godt, hvorfor behøver vi en Gud? Eller: Der er jo ingen andre som tror, hvorfor skal jeg tro?

Jo, for hvis du ikke tror kommer du ikke til himmelen og sidder til bords med alle de helige.

Tro betyder fuld vished, så du må have fuld vished for at komme frem. Fuld vished på at Gud er din Herre og du skal **gøre alt** for ham.

Der er mange som tænker; jeg kan ikke tro, fordi andre ikke tror. Men de andre tror måske ikke fordi du ikke tror! Da bliver det en ond cirkel.

Det nytter ikke hvad andre siger. Det er dig

selv det kommer an på.

Derfor er det vigtig at der altid er en tro og en iver til og gøre det gode!

Derfor er det kun at stå fast i troen og blive fuldvis på at Gud findes. Lad Ham blive din leder og følg ham på vejen til den himmelske stad.

Vælg altid Gud!

May-Ellen Myrland
STAVANGER

Løfte

Har du hørt om eventyret Rødhætte? En dag bad moren hende om at besøge bedstemoren som var syg. Rødhætte ville gerne gå. Før hun gik sagde moren: "Du må holde dig på stien hele tiden over til bedstemor."

Ja, det lovede hun.

Så gik hun. Da hun kom et stykke på vejen så hun nogle dejlige jordbær. Da glemte hun alt om løftet hun havde givet moren. Sådan kan vi også glemme Gud. Eller vi kan glemme det løfte vi gav vores mor og ikke holde det. Da viser det, at det ikke går an og stole på os.

Hilsen Camilla Myrland (10)
STAVANGER

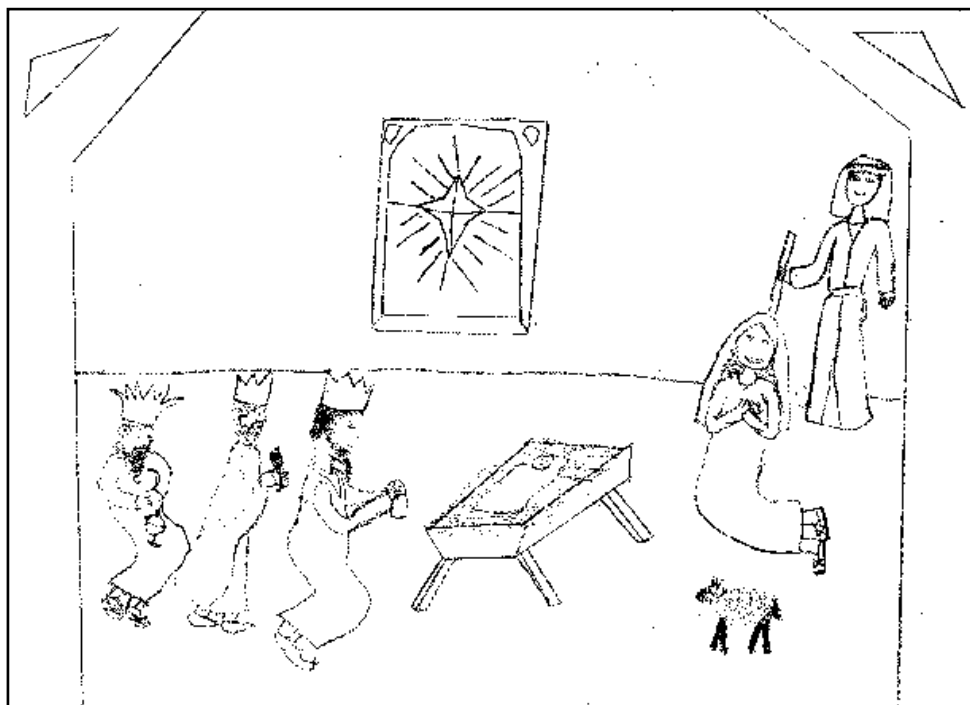
Minneverset

"Fortrolig samfund
har Herren med dem,
der frygter ham,
og han kundgør dem sin pagt."

Salme 25:14

Sangen som var her er fjernet,
etter rettighetshavers ønske.

Mvh red.
(25. april 2002)

Tonje Myrland (8)
STAVANGER

Skriv eller send en tegning ind til næste udgave før 10. februar!

Om gerninger

1. Bedre end en morgendag fuld af gode gerninger, er én 5 minutters gerning nu.

2. Bedre én gerning gjort i Gud end 10.000 ellers.

3. Bedre at gøre én gerning i det skjulte end mange med ros og ære til resultat.

4. Bedre at gøre Guds gerninger og blive misforstået og anklaget, end at være mennesker til behag og miste Guds velbehag og ære.

5. Den som aldrig gør noget, gør ingen fejl og har ikke noget at lære af. En sådan står i fare for at blive opblæst uden grund.

6. En gerning som afslører min mangel, giver mig mulighed for udvikling. Det gør en gerning ikke, som synes mig at være fuldkommen.

7. Er mine gerninger gjort af hjertet for Gud og ikke for mennesker, får jeg løn af Gud - helliggørelse her og evig herlighed hisset.

8. Mens jeg gør Guds gerninger her, får jeg af Ham alt det jeg trænger til liv og til gudsfrygt.

9. Satan har ikke noget imod at vi taler om kærlighed, så længe vore gerninger ikke er

gjort af kærlighed til Gud og mennesker.

10. Satan har ikke så meget imod uegennyttige kærlighedshandlinger mod mennesker - bare det ikke er kærlighed til Gud, der er drivkraften.

11. Det Satan frygter mest er handlinger gjort i lydighed mod Gud, for de befrier os fra egenviljens tyranni, mens Gud får udrettet det han vil have gjort.

12. Satan ser gerne at vi bliver optaget med gerninger - jo flere jo bedre - bare vi ikke bliver optaget med det ene nødvendige, at elske Herren, høre Hans Ord og gøre det af hjertet.

13. Satan har ikke noget imod at vi hører Guds Ord, bare vi ikke gør det. Han vil helst at vore gerninger begrænser sig til alt det vi tror er bedst for os selv, og til det som gør os så optaget at vi glemmer det ene nødvendige.

14. Satan fryder sig når vi er uvirksomme og når vi er virksomme uden at det er af Gud.

15. Gud fryder sig over alt som vi gør i lydighed mod Ham og af kærlighed til Ham. Det kan være meget eller lidt virksomhed, mange eller få gerninger, for os selv eller for andre. Men det er gjort i Gud for Kristi skyld.

Therese Thomas

2. årg.

2001

Nr. 5

Basunen

Eller hvis basunen giver en utydelig lyd, hvem vil så gøre sig rede til kamp?

Basunen er et uafhængig, kristent opbyggelsesblad rettet mod børn og unge. Bladet udgives af ungdom fra Danmark og Norge. Det udkommer ca. 5 gange årlig.

Alle kan frit gengive stof fra bladet. Abonnement er gratis.

Abonnement Norge tlf. + 47 98 43 63 86 Abonnement Danmark tlf. + 45 20 67 51 20

Bidrag til Basunen kan sendes til:

Basunen, Spjeldager 4, DK-2630 Tåstrup, Danmark

Brug gerne e-post: basunen@ordetslys.org

Se også: www.ordetslys.org/basunen/